

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.976 van 7 juni 2016
in de zaak A. 217.964/XIV-36.844**

In zake: de VZW VORMINGSFONDS VOOR
DE UITZENDKRACHTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Greef
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Eikelenberg 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Werk
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marijke Van Reybrouck en Nicolas Bonbled
kantoor houdend te 1170 Brussel
Vorstlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 december 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Directeur-generaal van de Algemene Directie Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg van 28 oktober 2015 waarbij de aanvraag van verzoekende partij van 29 september 2015 voor bijkomende middelen in het kader van projecten ten gunste van jongeren die tot bepaalde risicogroepen behoren voor het Paritair Comité 322 van de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen die buurtwerkers of -diensten leveren onontvankelijk wordt verklaard.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 maart 2016.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk De Greef, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Marijke Van Reybrouck, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij heeft tot doel “in te staan voor de coördinatie en het stimuleren van de sectorale individuele en collectieve vormingsinspanningen”, en het ontwikkelen van “faciliterende activiteiten die de toegang voor uitzendkrachten tot vorming, training, opleiding en ontwikkeling (VTO) van uitzendkrachten en werkzoekenden bevordert.”

3.2. Op 28 september 2015 bezorgt de verzoekende partij aan de voorzitter van het paritair comité nr. 322 ‘voor de uitzendarbeid en de erkende

ondernemingen die buurtwerken of -diensten leveren' (hierna: het paritair comité 322) een subsidieaanvraag voor bijkomende projecten ten gunste van jongeren die tot bepaalde risicogroepen behoren. Het project van de verzoekende partij draagt als titel "*Highway2Work*".

3.3. De voorzitter stuurt op 29 september 2015 aan de algemene directie Werkgelegenheid en Arbeidsmarkt van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg de subsidieaanvraag door.

3.4. De directeur-generaal van de algemene directie Werkgelegenheid en Arbeidsmarkt beslist op 28 oktober 2015 dat de aanvraag niet-ontvankelijk is. Dit is de bestreden beslissing die wordt gemotiveerd:

“Gelet op de aanvraag voor bijkomende middelen in het kader van projecten ten gunste van jongeren die tot bepaalde risicogroepen behoren voor het Paritair Comité voor de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen die buurtwerken of -diensten leveren, die u als voorzitter van het paritair comité 322 aan mij bezorgde op 29 september 2015;

Gelet op artikel 189, eerste en vierde lid, artikel 190, artikel 191, § 3 en artikel 195, § 1, derde lid van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 februari 2013 tot uitvoering van artikel 189, vierde lid, van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 november 2013 in uitvoering van artikel 191, § 3, van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 29 mei 2015 ter activering van de inspanning ten voordele van personen die tot de risicogroepen behoren en van de inspanning ten bate van de actieve begeleiding en opvolging van werklozen voor de periode 2015-2016;

Gelet op artikel 2, 1° van voornoemd koninklijk besluit van 26 november 2013 dat stelt:

‘1° in dit paritair comité of subcomité moet een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten zijn in uitvoering van artikel 190, § 1, van voornoemde wet van 27 december 2006, met inachtneming van de bepalingen van artikel 190, § 2, van dezelfde wet van 27 december 2006; deze collectieve arbeidsovereenkomst moet geldig zijn gedurende de termijn bedoeld in artikel 195, § 1, derde lid, van dezelfde wet van 27 december 2006. In deze collectieve arbeidsovereenkomst moet een inspanning van ten minste 0,05 % van de loonmassa, bedoeld in artikel 189, eerste en vierde lid van dezelfde wet van 27 december 2006 voorbehouden worden aan personen die nog geen 26 jaar oud zijn en tot de risicogroepen behoren, bepaald in het vermelde koninklijk besluit van 19 februari 2013’;

Gelet op artikel 1 van voornoemd koninklijk besluit van 29 mei 2015 waarin gesteld wordt dat de inspanning inzake de risicogroepen geldt voor de periode van 1 januari 2015 tot 31 december 2016;

Gelet op de sectorale collectieve arbeidsovereenkomst van het PC 322 van 24 oktober 2013 betreffende het tewerkstellen van risicogroepen (Nr.: 118364/CO/322), met een geldigheidsduur van 1 juli 2013 tot 30 juni 2015;

Gelet op de sectorale collectieve arbeidsovereenkomst van het PC 322 van 22 september 2015 betreffende het tewerkstellen van risicogroepen (Nr.: 129713/CO/322), met een geldigheidsduur van 1 juli 2015 tot 30 juni 2017;

Gelet op het feit dat er voor een deel van de periode van 1 januari 2015 tot 31 december 2016, namelijk voor de periode van 1 januari 2015 t.e.m. 30 juni 2015, gevat door de sectorale cao van 24 oktober 2013, geen inspanning van ten minste 0,05 % van de loonmassa, bedoeld in artikel 189, eerste en vierde lid van dezelfde wet van 27 december 2006 werd voorbehouden aan personen die nog geen 26 jaar oud zijn en tot de risicogroepen behoren, bepaald in het vermelde koninklijk besluit van 19 februari 2013;

Gelet op het feit dat de aanvraag aldus niet voldoet aan artikel 2, 1° van het koninklijk besluit van 26 november 2013 in uitvoering van artikel 191, § 3, van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen;

Gelet op artikel 2, 8° van ditzelfde koninklijk besluit van 26 november 2013 dient derhalve geconcludeerd dat de aanvraag van het Paritair Comité voor de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen die buurtwerken of -diensten leveren onontvankelijk is.

In toepassing van hetzelfde artikel stuur ik u dan ook deze aanvraag terug.”

3.5. De bestreden beslissing wordt bij e-mail van 28 oktober 2015 meegedeeld aan de voorzitter van het paritair comité 322.

3.6. Bij brief van 9 november 2015 gericht aan de directeur-generaal van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, wordt verduidelijkt dat de sociale partners van de sector hebben beslist om in de collectieve arbeidsovereenkomst van 22 september 2015 ‘betreffende het tewerkstellen van risicogroepen’ met een geldigheidsduur van 1 juli 2015 tot 30 juni 2017, de aanvangsdatum te wijzigen naar 1 januari 2015.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

6. In haar verzoekschrift zet de verzoekende partij uiteen dat een subsidie voor een bedrag van 928.546,40 euro wordt gevraagd voor een project dat zou lopen vanaf 1 januari 2016 tot 31 december 2017. Het koninklijk besluit van 29 mei 2015 ‘ter activering van de inspanning ten voordele van personen die tot de risicogroepen behoren en van de inspanning ten bate van de actieve begeleiding en opvolging van werklozen voor de periode 2015-2016’ activeert de inspanning ten voordele van personen die tot de risicogroepen behoren en van de inspanning ten bate van de actieve begeleiding en opvolging van werklozen in de periode van 1 januari 2015 tot 31 december 2016. Het leidt geen twijfel dat indien het arrest in de annulatieprocedure moet worden afgewacht, het project nooit zal kunnen starten op 1 januari 2016 of kort nadien en de periode 2015-2016 reeds verstreken zal zijn. De verzoekende partij besluit dat indien de afhandeling van de annulatieprocedure moet worden afgewacht, zij geen aanspraak meer kan maken op bijkomende subsidies voor het project “*Highway2Work*” en het project niet zal kunnen doorgaan.

Beoordeling

7. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitsprekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

8. Tot staving van de spoedeisendheid beperkt de verzoekende partij zich ertoe te stellen dat haar project nooit zal kunnen starten op 1 januari 2016 of kort daarna en dat de periode 2015-16 reeds zal zijn verstreken waaruit zij afleidt dat zij geen aanspraak op bijkomende subsidies zal kunnen maken en het project niet zal kunnen doorgaan.

Het volstaat echter niet te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht, zonder nadere concretisering of het aanbrengen van concrete, precieze en pertinente gegevens die aantonen dat de verzoekende partij thans of minstens op zeer korte termijn, ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zich in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen bevindt of zal bevinden.

Zonder nadere toelichting ziet de Raad van State niet en wordt ook niet inzichtelijk gemaakt welke onherstelbare schade er in hoofde van de verzoekende partij kan ontstaan door het enkele feit dat zij dit ene project dat zou lopen vanaf 1 januari 2016 tot 31 december 2017, niet op 1 januari 2016 zal kunnen starten. Het is voorts inherent aan het systeem van steunaanvragen dat dergelijke aanvragen niet steeds een gunstig gevolg krijgen. Er is geen indicatie dat de verzoekende partij zonder de bijkomende subsidie van 928.546,40 euro de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen.

9. De spoedeisendheid is niet bewezen.

10. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VII. Rechtsplegingsvergoeding

11. Wat de respectieve vraag van de partijen tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft, wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven juni tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,	wnd. kamervoorzitter,
	Staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Kaat Leus